

عنوان مقاله:

گزینش همزمان برای عملکرد دانه و سایر صفات زراعی در لاین های پیشرفته امیدبخش سویا

محل انتشار:

پژوهشنامه اصلاح گیاهان زراعی، دوره 14، شماره 44 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

امیر قلی زاده - Crop and Horticultural Science Research Department, Golestan Agricultural and Natural Resources Research and Education Center, Agricultural Research, Education and Extension Organization (AREEO), Gorgan, Iran

بهرام مسعودی - Oil Crops Research Department, Seed and Plant Improvement Institute, Agricultural Research, Education and Extension Organization (AREEO), Karaj, Iran

ابراهیم هزارجریبی - Crop and Horticultural Science Research Department, Golestan Agricultural and Natural Resources Research and Education Center, Agricultural Research, Education and Extension Organization (AREEO), Gorgan, Iran

کمال پیغام زاده - Crop and Horticultural Science Research Department, Golestan Agricultural and Natural Resources Research and Education Center, Agricultural Research, Education and Extension Organization (AREEO), Gorgan, Iran

خلاصه مقاله:

چکیده مبسوط مقدمه و هدف: سویا یکی از مهم ترین گیاهان دانه روغنی جهان می باشد و انتخاب ژنوتیپ های پرمحصول در این گیاه از اهمیت بالایی برخوردار است. همچنین بررسی رابطه بین عملکرد و سایر صفات زراعی، راندمان برنامه های اصلاحی را با تعیین معیار انتخاب مناسب، بهبود می بخشد. بنابراین این مطالعه با هدف گزینش لاین های جدید سویا و مطالعه روابط میان صفات انجام شد. مواد و روش ها: در این مطالعه تعداد ۱۵ لاین پیشرفته امیدبخش به همراه دو رقم صبا و امیر در ایستگاه تحقیقات کشاورزی گرگان در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با سه تکرار به - مدت دو سال زراعی (۱۳۹۹ و ۱۴۰۰) مورد ارزیابی قرار گرفتند. صفات عملکردی شامل روز تا شروع گلدهی، روز تا شروع غلاف دهی، روز تا پایان گلدهی، روز تا رسیدگی فیزیولوژیک، ارتفاع بوته، ارتفاع شاخه بندی، تعداد گره، تعداد شاخه های فرعی، تعداد غلاف در شاخه اصلی، تعداد غلاف در شاخه های فرعی، تعداد غلاف در بوته، تعداد دانه در بوته، وزن هزار دانه و عملکرد دانه مورد اندازه گیری قرار گرفتند. در این تحقیق به منظور گزینش ژنوتیپ های سویا و مطالعه روابط میان صفات از روش شاخص انتخاب ژنوتیپ ایده آل (SIIG) و تجزیه به عامل ها استفاده شد. یافته ها: بر اساس شاخص SIIG، ژنوتیپ های G۱۳، G۴، G۱، G۱۲، G۵، G۱۵، G۱۱ و G۱۰ با بیشترین مقدار SIIG (به ترتیب ۰/۶۴۵، ۰/۶۳۸، ۰/۶۱۵، ۰/۶۰۰، ۰/۶۰۰، ۰/۶۰۰، ۰/۵۴۴ و ۰/۵۲۰) ژنوتیپ های مورد مطالعه بودند. از طرفی ژنوتیپ های G۱۰، G۷، G۱۶، G۱۷ و G۹ با مقدار SIIG کمتر (به- ترتیب ۰/۳۰۹، ۰/۳۱۹، ۰/۳۷۶، ۰/۳۸۴ و ۰/۳۸۶) جزء ژنوتیپ های ضعیف از نظر اکثریت صفات مورد بررسی بودند. لاین های G۵، G۴ و G۱۳ با داشتن مقدار SIIG بالا و همچنین عملکرد دانه بالاتر از میانگین، به عنوان ژنوتیپ های برتر از نظر عملکرد دانه و سایر صفات زراعی شناخته شدند. همچنین نتایج تجزیه به عامل ها نشان دهنده ارتباط مثبت صفات تعداد دانه در غلاف و زودرسی با عملکرد دانه بود. نتیجه گیری: به طور کلی نتایج نشان داد که لاین های G۵، G۴ و G۱۳ به عنوان ژنوتیپ های برتر از نظر عملکرد دانه و سایر صفات زراعی بودند. همچنین صفات تعداد دانه در غلاف و زودرسی می توانند به عنوان شاخص های مناسب در برنامه های اصلاحی برای انتخاب ژنوتیپ های با عملکرد بالا سویا در استان گلستان مورد استفاده قرار گیرند.

کلمات کلیدی:

Early maturity, Factor analysis, New soybean lines, Selection index of ideal genotype

ها، زودرسی، شاخص انتخاب ژنوتیپ ایده آل، لاین های جدید سویا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1582504>

